

Työläisten Teollisuuksittain Järjestymisestä

Kirj. Matkola.

YRKIESSÄMME työläisiä järjestämään teollisuuksittain, on meidän otettava huomioon heidän henkiset ynnä kaikki muutkin kykynsä, yhtähyvin kuin taloudellinen tärkeytensäkin. Meidän on tutustuttava heidän sieluelämäänsä, älyllisyyteensä ja niistä saatujen tietojen perusteella järjestettävä toimintamme niin, että se on heihin vaikutusvaltainen ja puoleensa vetävä. Silloin kun me onnistumme tässä, niin me onnistumme myöskin järjestämistyössä.

Sanotaan, että "millä tavalla ihminen hankkii toimeentulonsa, niin se muodostaa hänen katsantokantansakin." Meidän täytyy myöntää, että se pitää paikkansa. Kuitenkaan toimeentulon hankintatapa ei pysty opettamaan kaikille yksilöille sitä keinoa, millä se olisi parhaiten korjattava. Taistelurintamalla olleet tarkkanäköisimmät toverit ovat tämän teollisuuksittain järjestymisen huomanneet ja he myöskin ovat sen kertoneet ja kirjoittaneet kaikkien kuultavaksi ja luettavaksi.

OTTAESSAMME huomioon ne tilanteet, millä tavalla eri yksilöt joutuvat tämän luokkataistelun kanssa kosketuksiin ja millä tasolla on heidän älyllisyytensä, sieluasemansa, tulemme huomamaan, että isoin osa palkkatyöläisistäkin on siinä asemassa, että monet heistä eivät tiedä onko edes luokkavastakohtia olemassaakaan, jopa sitten niistä vapautumiskeinoista.

Me tiedämme, että omistava luokka on ottanut haltuunsa ihmislapsien henkisen kasvatuksen ja käyttää sitä hyväkseen. Vanhemmille jää ainoastaan ruumiin kasvatus. Onhan meille aivan selvää, että useammassa tapauksessa aivosto hallitsee ihmisruumiin toimintaa. Näinollen meidän täytyy myöntää, että omistavalla luokalla on johtava puoli työläislapsienkin kasvatuksessa. Näissä kouluissa annetaan lapsille omistavan luokan menettelytavoille sopiva maailmankatsomus. He omaksuvat ne lapsensa saadut mielipiteet koko elinikänsä, elleivät he joudu ankaraan taisteluun uusien olosuhteiden luomien käsitysten kanssa. Tämän lisäksi he voivat saada selväperäisen selostuksen meikäläisten taholta tavalla, joka herättää heidän huomiotaan ja kunnioitustaan.

Kiinnittäessämme huomionamme ihmisten yleiseen älyllisyyteen, huomaamme että henkinen sairaus on heidän keskuudessaan paljon suurempi kuin ruumiillinen. Se osoit-

taa meille sen tosiasian, että me emme ole tekemisissä täysinkasvaneiden ihmisten, vaan "lapsien" kanssa.

Ihmisten älyllisyyttä tutkineiden tiedemiesten taholta ilmoitetaan, että ihmisten keskinkertainen älyllisyystaso on sama kuin 14 vuotiaalla normaalilla lapsella. (Tässä ei ole otettu huomioon kuin täysinkasvaneet ihmiset). Tieteilijät väittävät, että on paljon ihmisiä, joiden älyn kehitys lakkaa jo kahdeksan vanhana, ja isoimman osan alle 14 vuoden ikäisenä. Ainoastaan pieni osa kehittyy korkealle. Muutamat harvat kehittyvät aina elämänsä loppuun saakka.

Tuntuu miltei uskomattomalta se lausunto, mikä julkaistiin Yhdysvaltain sotilasviraston älyllisyyttä tutkivan komitean taholta, koskien sotilaiden älyllisyyttä. Maailman sodan aikana Yhdysvaltain armeijaan otettujen 1,700,000 miehen keskuudessa suoritettu älyllisyystutkimus osoitti, että 45 prosenttia olivat 12 vuotiaan normaalilapsen älyllisyystasolla, tai sitä alempana.

Ottamalla huomioon sen seikan, että näistä oli suurin osa palkkatyöläisiä, tahi niiksi tulevia, niin selviää meille se tosiasia, että tuolle joukolle ei kerta selvitys ole kylliksi, vaikka asia olisi kuinka yksinkertainen hyvänsä. Vielä lisäksi otettakoon tässä huomioon nykyisen yksilöllisen yritteliäisyyden aikakauden jälteet, niin me käsitämme, että

järkevin osa työläisistä menee keinottelijain luokkaan, tai jäävät jonkinlaisiin johtavan tai henkisen työn aloille. Näin tekevät ainoastaan ne, jotka eivät ole teollisuusunionismin kannalla. Näin ollen jääpi jälle sellainen joukko, jota ei ole aivan helppo saada mukaan ja järjestää teollisuuksittain.

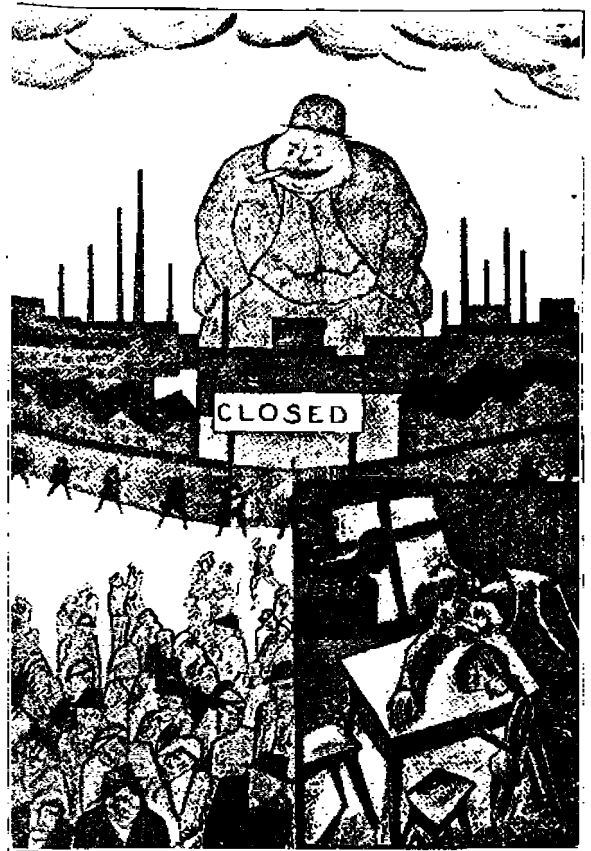
Vaikkakin tuo joukko, mitä meidän on järjestettävä, onkin noin heikkoa äyllisesti, niin se kuitenkin on joukko ihmisiä, joiden päällä maamme tuotanto lepää. He nimitäin omaavat yhteiskuntaa luovan voiman.

Äyllisyystasonsa ei heikennä heidän taloudellista voimaansa, sillä itse kullakin on oma alansa, jonka hän voi tehdä yhtä hyvin kuin joku toinenkin. Ainoastaan se hidastuttaa järjestämistä. Se ei kuitenkaan ole ylipääsemätön vaikeus, sillä onhan työläistenkin joukossa paljon järkeviäkin henkilöitä ja kun meillä kaikilla on yhteiset edut, niin heidän tehtäväkseen jää toisten opettaminen, näyttämällä heille uudestaan ja uudestaan, missä on vika ja kuinka se on korjattavissa. Teollisuudessa vallitseva kurja asemamme puhuu aina meidän puolestamme, niin kyllä he tulevat sen pian ymmärtämään.

On tärkeää saada heistä pois se harhaluulo, minkä omistava luokka on teollisuusunionismista juurruttanut työläisten mieliin. Meidän on saatava heidän luottamuksensa ja kun me saamme tämän, niin heidän taloudellinen voimansa tulee mukana. Nyt on vaan kysymys, että kuinka voidaan päästä heidän kanssaan kosketuksiin?

Siihen ei liene parempaa keinoa kuin se, että käytetään kaikki tilaisuudet hyväksemme, joita löytyy työmaalla, joutohetket, asunnoissamme iltasin, huvittelupaikoilla tai sanalla sanoen kaikkialla, missä me kohtaamme työläistoverin jolle nämä asiat eivät ole selvät. Sitten, kun me saamme hänet kiintymään asiaamme, voimme ohjata hänet kokoushuoneeseen tai mihin hyvänsä sellaiseen paikkaan, jossa hän saapi lisää järjestyneiden työläisten neuvoa ja seikka-peräistä opetusta.

Kaikista tehokkain ase joukkojen mukaan

Tällä kuvalla tahdotaan osoittaa Saksaa sodan päätymisen jälkeen, mutta se sopii varsin hyvin tähänkin maahan ja juuri tällä kertaa.

saamiseksi on lakko. Sen pitää olla oikealla eli sopivalla aikaa alettu ja hyvin johdettu, että työläiset hyötyvät siitä. Silloin kaikki ne, jotka ovat mukana, järjestyvät joko lakon kestäessä tai sen jälkeen, elleivät he ole ennemmin järjestyneet. Siitä alkaen he ovat aina valmiit taistelemaan yhteisen etumme puolesta.

Meidän järjestyneiden työläisten velvollisuus on toimia ja levittää tietoisuutta kaikkialla missä me olemme. Ryhtymällä siihen meidän joukkomme tulee kasvamaan nopeasti ja sen pikemmin me olemme valmiit taistelemaan parempain olosuhteiden puolesta. Kun kasvattaissamme annamme työväestölle vallankumouksellisen hengen, niin silloin he myöskin taistelevat lopullisen päämäärän puolesta.